

Sygn. akt II W 1097/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczanko

Protokolant st. sekretarz sądowy Agnieszka Dębowa

w obecności oskarżyciela skarbowego G. G.

po rozpoznaniu dnia 01.04.2019r

sprawy ***M. Ł. (1)***, syna E. i S. zd. Świątek, ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w K., woj. (...), będąc prezesem zarządu (...) spółka z o.o. w K., NIP (...), jako osoba zajmująca się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi Spółki, podatnika podatku od towarów i usług, w okresie od 26.07.2017r. do 25.04.2018r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, uporczywie nie wpłacał w terminie na rachunek Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. należnego podatku od towaru i usług za miesiące:

- czerwiec 2017 w kwocie 5.014,00 zł
- lipiec 2017 w kwocie 26.770,00 zł
- sierpień 2017 w kwocie 38.463,00 zł
- wrzesień 2017 w kwocie 31.159,00 zł
- październik 2017 w kwocie 35.087,00 zł
- listopad 2017 w kwocie 6.898,00 zł
- grudzień 2017 w kwocie 807,00 zł
- luty 2017 w kwocie 66,00 zł
- marzec 2017 w kwocie 267,00 zł

wykazanego w deklaracjach dla podatku od towarów i usług – (...)–7, w łącznej kwocie 144.531 zł gdzie terminy płatności upłynęły 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstał obowiązek podatkowy, czym naruszył przepisy art. 103 ust 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 710 z późn. zm)

tj. o czyn z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

1. oskarżonego ***M. Ł. (1)*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego znamiona wykroczenia z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 57 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 3000 (trzech tysięcy) złotych,

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 370 (trzysta siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych.

SSR Agnieszka Wachlaczenko

II W 1097/18

UZASADNIENIE

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przypisanie oskarżonemu M. Ł. (2) czynu polegającego na tym, że w K., będąc prezesem zarządu (...) spółka z o.o. w K., NIP (...), jako osoba zajmująca się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi Spółki, podatnika podatku od towarów i usług, w okresie od 26.07.2017r. do 25.04.2018r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, uporczywie nie wpłacał w terminie na rachunek Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. należnego podatku od towaru i usług za miesiące:

- czerwiec 2017 w kwocie 5.014,00 zł
- lipiec 2017 w kwocie 26.770,00 zł
- sierpień 2017 w kwocie 38.463,00 zł
- wrzesień 2017 w kwocie 31.159,00 zł
- październik 2017 w kwocie 35.087,00 zł
- listopad 2017 w kwocie 6.898,00 zł
- grudzień 2017 w kwocie 807,00 zł
- luty 2017 w kwocie 66,00 zł
- marzec 2017 w kwocie 267,00 zł

wykazanego w deklaracjach dla podatku od towarów i usług – (...)–7, w łącznej kwocie 144.531 zł gdzie terminy płatności upłynęły 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstał obowiązek podatkowy, czym naruszył przepisy art. 103 ust 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 710 z późn. zm), tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Oskarżony przyznał, że jest prezesem przedmiotowej spółki (co wynika także z zapisów w Krajowym Rejestrze Sądowym) oraz podał, że jedynie podpisywał dokumenty. Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy należy uznać, iż oskarżony z własnej woli zaniechał wykonywania obowiązków nadzorczych nad jakąkolwiek działalnością spółki. Brak zapłaty podatku tłumaczył brakiem pieniędzy, jednak oskarżony zaniechał również podjęcia jakichkolwiek kroków w celu poprawienia kondycji finansowej spółki lub ulgi w spłacie należności wobec fiskusa. Podkreślić należy, iż oskarżony ma wykształcenie wyższe ekonomiczne, co sprawia iż ma pełną świadomość nakładanych przez prawo obowiązków podatkowych.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Společną szkodliwość czynu oskarżonego należy ocenić jako sporą. Oskarżony przerzuca koszty niepowodzenia przedsięwzięcia gospodarczego na innych podatników. Kwota uszczuplenia podatku jest dość znaczna. Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego, przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożenie wyjaśnień.

Z tych przyczyn Sąd na podstawie art. 57 § 1 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę trzech tysięcy złotych grzywny i obciążył go kosztami sądowymi.

SSR Agnieszka Wachlaczanko